
Література

1. Central Vein Occlusion Study Group (1995) A randomized clinical trial of early panretinal photocoagulation for ischemic central vein occlusion: the Central Vein Occlusion Study Group N Report. *Ophthalmology*.102:1434-1444.
2. Călugăru D., Călugăru M. (2021). Intraocular pressure modifications in patients with acute central/hemicentral retinal vein occlusions. *International journal of ophthalmology*, 14(6), 931–935.
3. Rong A.J., Swaminathan S.S., Vanner E.A., Parrish R.K. (2019) Predictors of Neovascular Glaucoma in Central Retinal Vein Occlusion. *Am J Ophthalmol*. 204:62-69.
4. Rotchford A.P., Jayasawal R., Madhusudhan S., Ho S., King A.J. (2010) Transscleral diode laser cycloablation in patients with good vision. *Br J Ophthalmol*. 94(9):1180-3.
5. Lin S.C., Ho C.T., Chuo W.H., Li S., Wang T.T. (2017) Effective inhibition of MERS-CoV infection by resveratrol. *BMC Infect Dis*. 17(1):144.
6. Marinella M.A. (2020) Indomethacin and resveratrol as potential treatment adjuncts for SARS-CoV-2/COVID-19. *Int J Clin Pract*. 74(9):e13535.
7. Zhang G., Liu Y., Xu L., Sha C., Zhang H., (2019) Resveratrol alleviates lipopolysaccharide-induced inflammation in PC-12 cells and in rat model. *BMC Biotechnol*. 19(1):10.
8. Shayganfard M. (2020) Molecular and biological functions of resveratrol in psychiatric disorders: a review of recent evidence. *Cell Biosci*. 10 (1):128.
9. Brown D.M., Wykoff C.C., Wong T.P., et al. (2014) Ranibizumab in preproliferative (ischemic) central retinal vein occlusion: the rubeosis anti-VEGF (RAVE) trial. *Retina*. 34(9):1728–1735.

Гістологічне дослідження структур ока при неінфекційному передньому та середньому увеїті в експерименті без та з використанням нейропротекторної терапії на ранніх термінах захворювання

Зборовська О. В., Мальцев Е. В., Дорохова О. Е., Горянова І. С.

ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України» (Одеса, Україна)

Актуальність. Передній та середній неінфекційний увеїт може бути ідіопатичним чи поєднуватися з різними системними захворюваннями, такими як анкілозуючий спондиліт, ревматоїдний артрит, саркоїдоз, хвороба Бехчета, псоріатичний артрит, запальні захворювання кишківника та ін. Іноді увеїт є першим проявом системного захворювання і, відповідно, служить ключем до його діагностики. При тяжкому

та хронічному перебігу увеїту можуть розвиватись такі ускладнення, як набряк зорового нерву та макулярний набряк, що можуть призвести до значної втрати зору.

Мета. Провести порівняльне гістологічне дослідження структур ока при неінфекційному передньому і середньому увеїті в експерименті без застосування нейропротекторної терапії (цитиколіном) та з її використанням на ранніх термінах захворювання.

Матеріали та методи. Експеримент було проведено на 8 кролях породи «шиншилла», вагою від 2,5 до 3 кг. Кролів розподілили на 2 групи: I група – 4 кроля (4 ока) – без лікування; II група (4 ока) – використовувався нейропротектор. Неінфекційний увеїт було змодельовано за допомогою нормальної кінської сироватки, із попередньою внутрішньовенною сенсibiliзацією та введенням провокуючої дози інтравітреально. На другий день у всіх кроликів розвинувся передній та середній увеїт, перебіг запального процесу контролювали за допомогою біомікроскопії. Експеримент проводили з виконанням етичних норм, передбачених міжнародними принципами Європейської конвенції, норм біомедицини етики, а також Закону України. Вивчались структури ока через 8 та 13 діб після розвитку увеїту.

Результати. Через 8 та 13 діб після моделювання увеїту мало місце проникнення запальних клітин лімфоцитарного ряду зі склоподібного тіла безпосередньо всередину тканин сітчастої оболонки, зокрема, до її внутрішнього ядерного шару. Визначались і явні ознаки деструктивних змін сітчастої оболонки - набряк внутрішнього ядерного шару. Він практично зливався із зовнішнім ядерним шаром, а зовнішній сітчастий шар зовсім не визначався. Зустрічались і ділянки сітківки з глибоко вираженою деструкцією, де візуалізувалися зруйновані фоторецептори. Втім, слід зауважити, що не вся сітківка піддалась деструкції, в ній зберігались і менш змінені ділянки.

На фоні лікуванням нейропротектором, кількість клітин, інфільтруючих склоподібне тіло і сітчасту оболонку в їх різних ділянках, значно варіювало, були такі її ділянки, в яких прийшли клітини взагалі не розташовувались. Структура сітчастої оболонки видавалась майже не порушеною, в ній добре візуалізувалися її шари (рецепторний, зовнішній і внутрішній ядерні, зовнішній і внутрішній сітчасті, гангліозних клітин і нервових волокон). Зрозуміло, тут теж були ознаки дегенеративних змін тканин сітківки - дегенерації гангліозних клітин.

Висновки. У кролів першої групи встановлено швидко прогресуючі нейродегенеративні зміни в тканинах самої сітчастої оболонки. Останні призвели до загибелі великої кількості її нейронів та гліальних клітин,

---

а також порушення природної шаруватості. Порівняно з нелікованими тваринами, застосований нейропротектор (цитиколін) мав виражений гальмівний вплив на дистрофічні і нейродегенеративні процеси в сітчастій оболонці на ранніх термінах захворювання в експерименті.

Література

1. *Banares A. Eye involvement in the spondyloarthropathies / A. Banares, C. Hernandez-Garcia, B. Fernandez-Gutierrez et al. // Rheum Dis Clin North Amer. – 1998. – Vol. 24. – P. 771–784.*
2. *Edmunds L. New light on uveitis in ankylosing spondylitis / L. Edmunds, J. Elsworth, A. Calin // J Rheumatol. – 1991. – Vol. 18. – P. 50–52.*
3. *Gritz D.C. Incidence and prevalence of uveitis in Northern California; the Northern California Epidemiology of Uveitis Study / D.C. Gritz, I.G. Wong // Ophthalmology. – 2004. – Vol. 111(3). – P. 491–500. DOI:http://dx.doi.org/10.1016/j.ophtha.2003.06.014.*
4. *Rothova A. Inflammatory cystoid macular edema / A. Rothova // Curr Opin Ophthalmol. – 2007. – Vol. 18. – P. 487–492.*

Патогенез, клініка, діагностика і лікування гострого кератоконуса

Івановська О. В.

ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П.Філатова НАМН України» (Одеса, Україна)

Ускладненням прогресуючого кератоконуса є гострий кератоконус (ОК) або «водянка» рогівки (hidrops of the cornea). Одним з факторів патогенезу ОК є порушення гідродінамики ока при наявності ознак мезодермального дисгенеза дренажної зони. Розрив десцеметової оболонки з відповідними наслідками є як би відображенням реакції ослаблених шарів рогівки на напругу, що надається внутрішньоочним тиском. Клінічно виділено 3 форми ОК (локальний, субтотальний і тотальний), що дозволяє вчасно і диференційовано підходити до вибору методу лікування. У всіх випадках показана медикаментозна терапія (протизапальна і гіпотензивна). Для підвищення ефективності лікування, скорочення термінів купування гострого процесу в рогівці запропонован патогенетично обґрунтований метод лікування - непроникаюча глибока склеректомія.